

paa Anstalten, var sikkert større end de 180, der her skal gives Plads til. Jeg skal hertil udtale, at vi have jo en anden Vej foruden Anstaltsophold. Den benyttes ganske vist ikke i nogen stor Grad endnu, men vil maaske i Fremtiden blive benyttet i stigende Grad. Det er den saakaldte kontrolerede Familiepleje. Det vil derfor ikke være rimeligt at bygge en saa stor Anstalt, at den vilde kunne optage hele det Antal, der søger Anstaltsophold eller Pleje udenfor Hjemmene, der maa ogsaa tages Hensyn til, at nogle ville optages af denne kontrolerede Familiepleje, som adskillige vente sig noget af. For at en Anstalt skal kunne bestaa, maa den have fuld Belægning. Kun derved og ved den Understøttelse, Staten giver den, kan den bestaa. Vi maa derfor ikke bygge flere Anstalter, end at de sikkert kunne have fuld Belægning. Jeg tror derfor, det er det forstandigste at gøre, som her er foreslaaet, nemlig først at bygge en Anstalt til 180 Personer og derpaa se Tiden an. De 180 indbefatte netop dem, som der er haardest Trang til at faa anbragte. Som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) meget rigtigt bemærkede, er det netop saadanne, som de nu bestaaende Anstalter trænge haardt til at komme af med.

Det ærede 2det kongevalgte Medlem havde nogen Tvivl om, hvorvidt der var nogen, der vilde paatage sig Bestyrelsen af Anstalten, eller spurgte i alt Fald, om en saadan Bestyrelse allerede var valgt. Et saadant Valg har ikke fundet Sted. Jeg mente mig ikke at være berettiget til at henvende mig til nogen, saa længe der ikke var Sikkerhed for, at Midlerne kunde skaffes til Veje. Jeg nærer imidlertid ingen Frygt for, at en Bestyrelse ikke vil kunne skaffes til Veje, naar man først har den Bemyndigelse, som Loven giver. Det første, som maa gøres, naar Loven er vedtagen, er selvfølgelig, at Ministeren henvender sig til Mænd, som maatte være villige til at danne Bestyrelsen for en saadan Anstalt, og at disse Mænd saa ikke alene søge sig en Forstander, der maa antages i Samraad med Ministeren, men desuden gøre Skridt til Erhvervelsen af en Byggegrund. Med Hensyn til Byggegrunden skal jeg bemærke, at der her ikke er Tale om at købe en Gaard eller en Jordlod saa stor som den ovre ved Breininge, thi det er jo Asylister, man skal have internerede paa den ny Anstalt, altsaa Folk, som i Virkeligheden ikke kunne udrette noget legemligt Arbejde, og som man skal

passer paa Døgnet igennem. Der er altsaa ikke Brug for nogen Jordlod, men kun for en Byggegrund med Have. Naar Bestyrelsen har skaffet Byggegrunden til Veje, maa den selvfølgelig henvende sig til en Arkitekt for at faa de fornødne Byggeplaner udarbejdede, og først da kan man være fuldkommen sikker paa, om den til Raadighed stillede Pengesum er tilstrækkelig. Jeg tror, og de sagkyndige, jeg har haft paa Raad med, tro det samme, at denne Sum vil være tilstrækkelig, men skulde det mod Formodning vise sig, at den ikke vil være tilstrækkelig, at der skal flere Penge til, saa ser jeg ikke bedre, end at der ikke ved det, der er sket, er foregrebet noget, hvis det saa skulde blive nødvendigt at henvende sig til Lovgivningsmagten for at faa Ret til at skaffe flere Penge til Veje. Jeg tror ikke, at dette Skridt vil blive nødvendigt, jeg tror nok, Pengene ville slaa til.

Der er talt en Del om Stedet, og alle have i Virkeligheden sluttet sig til Tanken om at lægge Anstalten ved Ribe. Jeg tror ogsaa, man trygt kan gøre det uden Hensyn til, om Forældrene faa en lidt lang Rejse derhen. De stakkels Mennesker, der skulle paa denne Anstalt, ere jo ikke af den Art, at Forældrene rejse ofte for at besøge dem, og de skulle jo netop opholde sig paa selve Anstalten, saa for dem kan det være det samme, om den ligger i en særlig smuk eller i en lidt mindre smuk Egn, i en Egn, der er bar for Træer eller i en skovrig Egn. Jeg tror derfor, at man i dette Tilfælde mere end i alle andre kan tage Hensyn til Stedet og de stedlige Forhold. Det er for at komme Ribe i Møde, at man har foreslaaet Anstalten lagt der.

Endelig har det været Genstand for Drøftelse, om det ikke vilde være rigtigst i Stedet for at bygge en ny Anstalt at udvide en af de bestaaende. Ganske vist er det muligt at udvide Anstalten i Brejning noget, men jeg tror ikke, det vilde være heldigt at skride til en saa stor Udvidelse som her foreslaaet. Man vilde da rimeligvis komme til at bygge saa meget og ansætte saa mange Folk derovre, at der slet intet vilde være vundet derved. Heller ikke er der til mig derovre fra ytret Ønske om at faa en saadan Udvidelse. Det er sikkert rigtigt, at man opretter en Anstalt for Asylister alene, for, som jeg før bemærkede, at frigøre de bestaaende Anstalter for disse, saaledes at Skole- og Arbejdsvirksomheden uhindret